

הפטרת מסעי - הפטרה שנייה דפורענותא - אשכנז

ספר ירמיה, פרק ב

ד שמעו דבר־יהוה בית יַעֲקֹב וְכָל־מִשְׁפָּחוֹת בַּיִת יִשְׂרָאֵל: ה כֹּה | אָמַר
יְהוָה מִה־מִּצְאוֹ אֲבוֹתֵיכֶם בִּלְעֹל כִּי רָחֲקוּ מֵעֲלַי וַיִּלְכוּ אַחֲרַי הַהֶבֶל
וַיִּהְיֶה בָלִי: ו וְלֹא אָמְרוּ אֵינָהּ יְהוָה הַמַּעֲלָה אֹתָנִי מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הַמּוֹלִיד אֹתָנִי
בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ עַרְבָה וְשׁוֹחָה בְּאֶרֶץ צִיָּה וְצַלְמוֹת בְּאֶרֶץ לֹא־עֹבֵר בָּהּ אִישׁ
וְלֹא־יָשֵׁב אָדָם שָׁם: ז וְאָבִיא אֶתְכֶם אֶל־אֶרֶץ הַכַּרְמֶל לֶאֱכֹל פְּרִיָּה וְטוֹבָה
וּתְבֹאוּ וּתְטַמְּאוּ אֶת־אֶרְצִי וְנַחֲלַתִּי שְׁמַתֶּם לְתוֹעֵבָה: ח הַכֹּהֲנִים לֹא אָמְרוּ
אֵינָהּ יְהוָה וְתִפְשִׂי הַתּוֹרָה לֹא יְדַעוּנִי וְהַרְעִים פִּשְׁעוּ בִי וְהִנְבִּיאִים נִבְּאוּ
בַבַּעַל וְאַחֲרַי לֹא־יִזְעָלוּ הַלְכוּ: ט לָכוּ עַד אָרִיב אֶתְכֶם נְאֻם־יְהוָה וְאֶת־בְּנֵי
בְנֵיכֶם אָרִיב: י כִּי עֲבָרוּ אִנִּי כַתְּיִים וְרָאוּ וְקִדְּר שִׁלְחוּ וְהִתְבּוֹנְנוּ מְאֹד וְרָאוּ
הֵן הִיְתָה כֹּזֵאת: יא הִהִימִיר גּוֹי אֱלֹהִים וְהִמָּה לֹא אֱלֹהִים וְעַמִּי הִמִּיר
כְּבוֹדוֹ בְּלוֹא יוֹעִיל: יב שְׁמוֹ שָׁמַיִם עַל־זֹאת וְשִׁעְרוּ חֲרָבוֹ מְאֹד נְאֻם־יְהוָה:
יג כִּי־שִׁתִּים רָעוֹת עָשָׂה עַמִּי אֹתִי עֲזָבוּ מְקוֹר | מֵיִם חַיִּים לַחֲצֹב לָהֶם
בְּאֲרוֹת בְּאֲרוֹת נְשִׁבְרִים אֲשֶׁר לֹא־יִכְלוּ הַמַּיִם: יד הֶעֱבַד יִשְׂרָאֵל אִם־יִלִּיד
בַּיִת הוּא מִדּוֹע הִיָּה לְבָז: טו עָלִיו יִשְׁאֲגוּ כְּפָרִים נִתְּנוּ קוֹלָם וַיִּשְׁעִיתוּ אֶרְצוֹ
לְשִׁמָּה עָרְיוּ נִצְתָה [נִצְתָה] מִבְּלִי יֹשֵׁב: טז גַּם־בְּנֵי־נָף וְתַחֲפִנְסָ [וְתַחֲפִנְסָ]
יִרְעוּ קִדְקֹד: יז הִלּוּא־זֹאת תַּעֲשֶׂה־לָּךְ עֲזָבָךְ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּעַת
מוֹלִיכֶךָ בַּדֶּרֶךְ: יח וְעַתָּה מִה־לָּךְ לַדֶּרֶךְ מִצְרָיִם לְשִׁתּוֹת מִי שַׁחֹר וּמִה־לָּךְ
לַדֶּרֶךְ אֲשׁוּר לְשִׁתּוֹת מִי נָהַר: יט תִּיַסְרֶךָ רָעַתָּה וּמִשְׁבוֹתֶיךָ תִּזְכָּחֶךָ וְדַע
וְרָאִי כִי־רַע וְמָר עֲזָבָךְ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְלֹא פָחַדְתִּי אֵלֶיךָ נְאֻם־אֲדֹנָי

יהוה צבאות: כִּי מֵעוֹלָם שָׁבַרְתִּי עֲלֶיךָ נִתְקַתִּי מוֹסְרוֹתֶיךָ וְתֹאמְרֵי לֹא
אֶעֱבֹד [אֶעֱבֹר] כִּי עַל־כָּל־גְּבֻעָה גְבוּהָה וְתַחַת כָּל־עֵץ רַעְוֹן אֶת צִעָה זֹנָה:
כֹּא וְאֲנֹכִי נִטְעַתֶיךָ שׁוֹרֵק בְּלֹה זָרַע אֲמַת וְאִידֶךָ נְהַפְכֶתָ לִי סוּרֵי הַגֶּפֶן
נִכְרִיהֶ: כֹּב כִּי אִם־תִּכְבְּסִי בְּנֶתֶר וְתִרְבִּי־לֶךְ בְּרִית נִכְתָּם עֹנֶדֶךָ לִפְנֵי נֶאֱם
אֲדַנִּי יְהוָה: כֹּג אִידֶךָ תֹּאמְרֵי לֹא נִטְמַאתִי אַחֲרֵי הַבְּעָלִים לֹא הִלַּכְתִּי רְאִי
דַרְפֶּךָ בְּגִיא דְעֵי מָה עֲשִׂית בְּכֶרֶה קִלְה מְשַׁרְכֶת דְרִכְיָה: כֹּד פֶּרֶה | לַמִּד
מִדְּבָר בָּאוֹת נִפְשׁוֹ [נִפְשָׁה] שְׁאֶפְה רִיחַ תִּתְאַנְתָּה מִי וְשִׁיבְנָה כָּל־מִבְקֻשִׁיהָ
לֹא יִיעָפוּ בְּחֻדְשָׁה יִמְצְאוּנָה: כֹּה מִנְעֵי רִגְלֶךָ מִיַּחַף וּגְרוֹנֶךָ [וּגְרוֹנֶךָ] מִצְמָאָה
וְתֹאמְרֵי נוֹאֲשׁ לֹא כִי־אֶתְבַּתִּי זָרִים וְאַחֲרֵיהֶם אֵלֶיךָ: כֹּו כְּבִשֶׁת גָּנֹב כִּי
יִמְצָא כֹן הִבִּישׁוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל הֵמָּה מַלְכֵיהֶם שְׁרִיָּהֶם וְכֹהֲנֵיהֶם וְנְבִיאֵיהֶם:
כֹּז אֲמָרִים לְעֵץ אָבִי אֶתְהָ וְלֶאָבֹן אֶת יִלְדֹתֶינִי [יִלְדֹתֶינִי] כִּי־פָנוּ אֵלַי עָרֹף
וְלֹא פָנִים וּבָעַת רָעַתְסֶל יֹאמְרוּ קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ: כֹּח וְאִיָּה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר
עֲשִׂיתָ לָּךְ יִקְוֹמוּ אִם־יֹשִׁיעוּךָ בְּעֵת רָעַתְךָ כִּי מִסְפָּר עָרִיד הָיוּ אֱלֹהֶיךָ
יְהוּדָה:

פרק ג

ד הָלֹא מַעֲתָה קָרָאתִי [קָרָאתִי] לִי אָבִי אֵלֹוֹף נַעֲרֵי אֶתְהָ: